

Az újjászülető hősök előléte és erőforrása – meseterápia alkalmazási lehetőségei a trauma-feldolgozásban

Népmeséink felnőttek segítői lehetnek a tartalmuk és a szimbolikusságuk okán. A mesék sűrített szimbólumai olyan biztonságosan használhatók a trauma-intervenciók eszközeként, ahogyan a Táltos viszi a Hőst: „hogya sem tebenned sem énbennem kár ne essék”. A trauma-érintett személy érzékenységeben különösen hálás lehet a mesei szimbólumok személyre szabott hatásáért, amik ugyan nem adják könnyen a személyes jelentésüket, de a megfejtésük által éppen úgy segítenek, ahogyan aktuálisan elbírható. Ezen túlmenően a képek hatnak tudatosítás nélkül is, valamint az ülés után mindaddig, amíg a személyiség megkívánja – azaz felidézi. Ráadásaként a koterapeutaként működik a mesei narratíva, *védve a terápiás kapcsolatot és a terapeutát*.

A mesehősökről lehet olyan leegyszerűsített képünk, hogy ők erősek, mindent megoldanak, felülkerekednek nehézségeken és önmagukon. A népmesék archaikus világképében az erős és potens hősök mellett vannak céltalanok, siker után elbukók és újjászületők, megfutamodók. Előadásomban a mesék szimbolikus tartalmából a trauma – ellátásban kiemelkedően hasznos képeket emelem ki, azokat, amik felhívó jelleggel és többletjelentéssel bírhatnak a traumafeldolgozás segítésekor. Az Intermodális Meseterápia módszerében szimbólumterápiás szemlélettel dolgozunk a mesékkel, rétegzett jelentésüket autogén módon kibontakoztatva. Az előadásban a spontán hatásokon túl, téma-fókusszal, trauma-tudatosságot előtérbe helyezve tekintünk a mesére.

Kulcsszavak: Népmese, meseterápia, mesepszichológia, szimbólumterápia, mobilizált erőforrás, hős-képek